

i de højere Klasser, indtil jeg bliver overbevist om noget andet, og det er jeg ikke blevet ved de Udtalelser, den højtærede Finansminister fremkom med.

Den højtærede Minister sagde, at det var saare let at lade Udbyttet af Automobiliomsætningskatten gaa til Afbetaling af Statsgælden. Ja, det tror jeg ogsaa, det er. Det bliver jo et ret ringe Beløb, saa det kan være saare let for den højtærede Minister at give Afkald paa at faa dette Beløb ind paa Driften. Men det vilde være ganske anderledes med Hensyn til Afbetaling af Statsgælden, hvis den højtærede Minister vilde sige: De Peng, som jeg faar ind paa min Luksustoldlov, og som jeg egentlig ikke ønsker, næsten faar mod min Vilie, lad dem blive anvendt til Afbetaling paa Statsgælden. Den højtærede Finansministers Betæneligheder: at det var vanskeligt at regne ud nøjagtigt, hvor stor en Merindtægt denne Lovs Vedtagelse bevirker, vedrører jo slet ikke dette Spørgsmaal. Det er da uhyre let at isolere de specielle Toldpositioner, vi her beskæftiger os med, og se, hvor meget de har indbragt tidligere, derefter se, hvor meget de indbringer senere, og saa anvende Forskellen til Afbetaling. Det er ingen Heksekunst; jeg havde nær sagt, at den højtærede Finansminister har før udført langt større Heksekunster paa det finansielle Omraade, end dette vilde være. Det vilde være overordentlig let. Men jeg antager, at den højtærede Minister mener, at de Beløb, her indgaar, er af en saadan Størrelse, at det vil være behageligere at faa dem ind i Driftsbudgettet end at skulle forpigte sig til at anvende dem til Afbetaling paa Statsgælden.

Med Hensyn til den højtærede Finansministers Udtalelser om, hvad et Medlem af Folketinget, Hr. Borgbjerg, har udtalt om Tobaksskatten, vil jeg først sige, at det forekommer mig, at den Debat, der skal føres med Medlem af Folketinget Hr. Borgbjerg, skal føres i Folketinget. Den højtærede Finansminister har Lejlighed til at tale i begge Ting, hvad der ikke er tilladt os andre, og jeg synes, at naar man vil debattere Udtalelser, der fremsættes af et Medlem i et Ting, bør man gøre det i det Ting, hvor de er fremsat — i dette Tilfælde altsaa i Folketinget. Det har den højtærede Finansminister jo Lejlighed til, saa det behøver han ikke at bruge Landstingets Tid til, allermindst paa et saadant Tidspunkt, hvor han forlanger, at Loven skal vedtages i meget stor Hast. Jeg skal derfor ikke komme ind paa disse Bemærkninger og, navnlig da jeg ikke har over-

været Debatten i Folketinget, heller ikke komme ind paa, hvor korrekt Udtalelserne er refereret. De staar ganske for den højtærede Finansministers Regning, der er ingen Mulighed for mig for at kontrollere dem — alene af den Grund mener jeg, Finansministeren burde holde Debatten om saadanne Udtalelser i Folketinget og ikke bringe den frem i Landstinget. Men for øvrigt fremsatte den højtærede Finansminister jo selv som en almindelig Betragtning, at der er Udsigt til, at disse Toldlove vil reducere Forbruget med det halve. Jeg er naturligvis klar over, at det er en Gennemsnitsbetragtning, og jeg vil ogsaa antage, at hvis den højtærede Finansminister har næret Tro om Indskrænkning af Forbruget, har han ment, den vilde komme stærkere nogle Steder end andre Steder, men er det ikke under den af Finansministeren selv udtalte Forudsætning, nemlig at Forbruget indskrænkes til det halve, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har sagt, at saa vil Tobaksarbejdernes Antal ogsaa indskrænkes til det halve? Jeg kunde tænke mig det, jeg ved det ikke, jeg var ikke til Stede. Men det forekommer mig, som sagt, rimeligere, at den højtærede Minister tager sin Debat med Hr. Borgbjerg i Folketinget i Stedet for i Landstinget, navnlig naar det hele sker saa hurtigt, at ingen af Landstingets Medlemmer kan vide, hvad der er foregaaet ved Debatten i Folketinget. Hvis saadanne Debatter skal tages op her, maa jeg for mit Vedkommende bede om, at vi faar noget længere Tid mellem Forhandlingerne i Folketing og Landsting; naar jeg har Lejlighed til at se, hvad der er sket, skal jeg være villig til at drøfte de Ting, der er foregaaet i Folketinget, men naar den højtærede Finansminister kommer og forlanger, at vi nu — Folketingsdebatten er foregaaet i Gaar og i Dag — skal tage en Debat op om disse Spørgsmaal, maa jeg sige, at det indlader jeg mig aldeles ikke paa. Og hvis den højtærede Minister i Fremtiden vil forsøge paa at drage Debatten ind paa saadanne Omraader, bliver vi fra vort Partis Side nødt til at tage de almindelige Forholdsregler med Hensyn til Overholdelse af Fristerne for Behandlingen af Lovforslag her i Tinget.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg skal kun gøre to Bemærkninger til det ærede Medlem. Hvad Hr. Borgbjerg angaar, tog jeg Debatten op med ham i Folketinget og imødegik hans Bemærkninger omtrent paa samme Maade, som